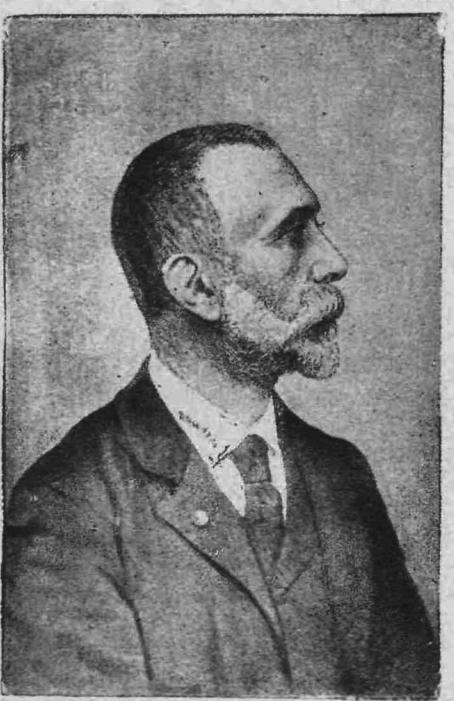


ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΗΣ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1890



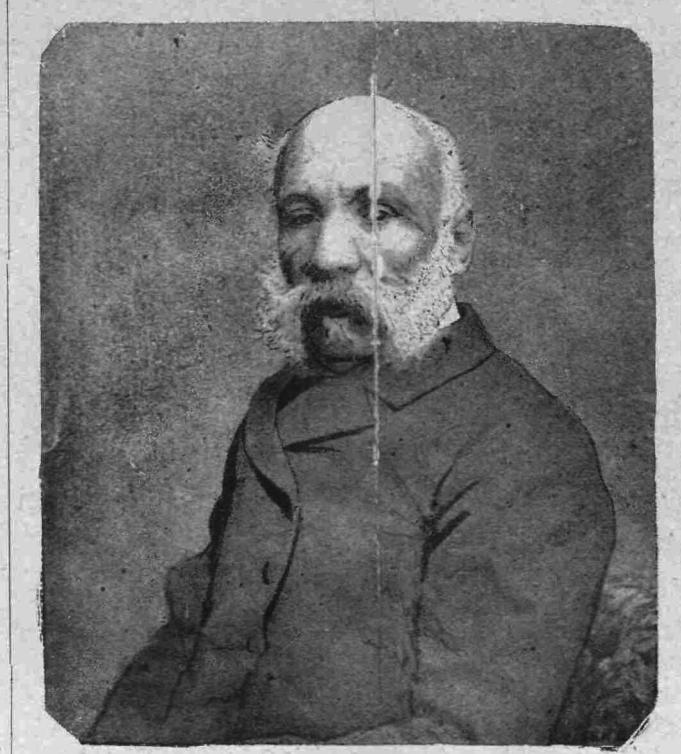
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

(Υπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν)



ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΕΩΝΤΙΔΗΣ

(Υπουργός ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν)



ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Πρόεδρος τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου

(Υπουργός ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν)



ΑΧΙΛΛΕΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(Υπουργός ἐπὶ τῶν Ἔκκλ. καὶ τῆς Παιδείας)



ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

(Υπουργός ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν)

ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

ΝΟΥΜΑΣ ΡΟΓΜΕΣΤΑΝ

Α.
ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Εθεωρησε τὸ τυμπανίδιον, τὸν εἰς δοστοῦν ἐλέφαντόδοντος ἀπολήγουσαν ράβδον του, ἔθαύμασε τὴν ἐλαφρότητα τοῦ ὄργανου, τοῦ σωζομένου ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἀπὸ δύο αἰώνων, οὐδὲ κάρυνος κύλινδρος ἐστολισμένος δι' ελαφρῶν γλυφῶν, στιλπνός, λελεπτυσμένος, εὐηχος, ἐφαίνετο ἀπαλυνθεὶς πόλη τὴν ἐπήρειαν τοῦ χρόνου. Ἰδίως ἔθαύμασε τὸν τρεῖς φέροντα διὰς ἀφεδῆ πλαγίαυλον τῶν ἀρχαίων τυμπανιστῶν, εἰς δὲν δοστοῦν ἐπανῆλθεν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν πάτρια, καὶ οὐ τὸν χειρισμὸν εἶχε τελείως προσκτηθῆ διὰ τῆς δεξιότητος καὶ ἐπιμονῆς του. Οὐδὲν τὸ συγκινητικώτερον τῆς μικρᾶς περὶ τῶν ἀγώνων, τῆς νίκης του, ἀφηγήσεως του.

Αὐτὸς μοῦ ἥρθε, ἔλεγεν ἐν τῇ ιδιορύθμῳ του διαλέκτῳ, αὐτὸς μοῦ ἥρθε μιὰ νύχτα, ἐκεῖ ποῦ δικουαὶ καὶ ἔψαλλε τάποδόνι. Καὶ εἴπα μέσα μου: Πᾶς, Βαλμαζούρ, μὲ μόνο τὸ δαιμό του τὸ πουλί του καλοῦ Θεοῦ βγάνει δλους αὐτοὺς τοὺς σκοπούς· καὶ γι' αὐτὰ ποῦ κάνει ἐκεῖνο μὲ μιὰ τρύπα, δὲν φτάνουν εἰς ἑσὴ ἢ τρεῖς τρύπαις τοῦ αὐλοῦ σου;

Ἐλάλει βραδέως, δι' ὠραίου τόνου πειστικοῦ καὶ πράσου, μπερμίαν ἔχων συναίσθησιν περὶ γελοίου. Ἀλλὰ καὶ τίς θὰ ἐτόλμα νὰ ἐμειδία πρὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ Νουμᾶ, τοῦ ὑψοῦντος τοὺς βραχίονας, πλήττοντος χαμαὶ τοὺς πόδας μέχρι διαρρήξεως τοῦ δαπέδου τοῦ ἀναβάθρου; «Τίωραίος! .. Τί καλλιτέχνης! ...»

καὶ, μετ' αὐτὸν ὁ δῆμαρχος, ὁ στρατάρχης, ὁ πρόεδρος Κεδαρρίδης, ὁ κύριος Ρουμαδάζ, εἰς μέγας ἐργοστασιάρχης ζύθου τῆς Βωσαΐρ, ἀντιπρόξενος ἐν Περού, συνεσθιγμένος ἐν ἀργυροτεύκτῳ στολῇ, ἀλλοὶ ἀκόμη οὓς παρέσυρε τοῦ βουλευτοῦ τὸ κύρος, ἐπαναλαμβάνουσιν ἐπικροτοῦντες· «Τί καλλιτέχνης! Παρόμοιον καὶ τὸν Ὁρτηνσίαν κατεῖχεν αἰσθημα, καὶ τὸ ἔξεδηλον μὲ τὸν ζέσιν τοῦ διασχιτικοῦ της χαρακτῆρος: «Ω! ναι, μέγας καλλιτέχνης...» ἐνῷ ἡ κυρία Ρουμεστάν ἐψιθύριεν: «Ἀλλὰ θὰ τὸν κάμπτε νὰ παραθρονήσῃ, τὸν πτωχὸν νέον.» Οὐδὲν δύως τὸ τοιοῦτο προεμήνυε τὸ γαλνιον ὑψός τοῦ Βαλμαζούρ, μὴ συγκινηθέντος καὶ δὲ τὸν κούσουσεν ἐτὶ τὸν Νουμᾶν εἰπόντα αὐτῷ ἀποτόμως·

— Ἐλθε εἰς Παρισίους, νέε μου, θὰ κάμης εὐθὺς τὴν τύχην σου.

— «Ω! οὐδελφῆ μου ἀδύνατον νὰ μ' ἀφῆσῃ νὰ ὑπάγω, ἀπεκρίθη μειδιῶν.

«Η μῆτρο του είχεν ἥδη ἀποθάνει. Ἐζη μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς του ἐν ὑποστατικῷ φέροντι τὸ ἴδιόν των δνομα, τρεῖς λεύγας ἀπέχοντι τῆς «Ἄψης, ἐπὶ τοῦ ὅρδους τῆς Κορδόνης. Ο Ρουμεστάν μεθ' ὅρκου διεβεβαίωσεν δτι θὰ ἐπήγαινε νὰ τὸν ἔδειπε προτοῦ ἀναχωρήσῃ. Θὰ ωμίλει εἰς τοὺς οἰκείους του, πτο τούτου λυκανγοῦς τοῦ τι θὰ ἔδιδε πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

— Προσέρχομαι βοηθός σου, Νουμᾶ, εἰπε φωνή τις λεπτὴ δπισθέν του.

«Ο Βαλμαζούρ ὑπεκλιθε δίχως λέξιν νὰ ἐκφέρῃ, ἐποίσε μεταδολὴν καὶ κατῆλθε τὴν διὰ πλατέος τάπτος ἐπεστρωμένην κροπιδα, μὲ τὸν κύλινδρον εἰςχεῖρας, εὐθυτενῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀποπνέων τὴν ἐλαφρὰν ἔκλισιν τὴν χαρακτηρίζουσαν τὸν Προσηγκιανόν, φίλον τοῦ ψυθμοῦ καὶ τοῦ χοροῦ. Οἱ ἀναμένοντες αὐτὸν κάτω φίλοι τῷ εθίδιον τὰς χειρας. Εἶτα κραυγὴ τις ἱκούσθη: «Τὴν φαραν δοῦλαν δοῦλον διπλασιαζούμενην ὑπὸ τῆς ἀπιχθεως τῶν θόλων, τῶν παρόδων, δπόθεν ἐφαίνοντο πηγάζουσαι αἱ διακεχυμέναι ἥδη ἀνὰ τὸ ἀμφιθέατρον σκιὰ καὶ δρόσος. Πάραυτα ἡ περιοχὴ τοῦ ἵπποδρομίου ἐπληρώθη, ἀλλ' ἐπληρώθη μέχρι διαρρήξεως τῶν διαφραγμάτων του ὑπὸ σμήνους χωρικῶν, ὑπὸ συμφύρματος λευκῶν σαλίων τοῦ λαιμοῦ, ἀνοικοχρόων φορεμάτων, βελουδίνων τανιῶν ἐπὶ σκούφωμάτων ἐκ δαντελλῶν, ἐσθήτων σειροποφόρων καὶ μαλλίνων ἐπενδυτῶν.

«Ἐπὶ τινὶ ἀνακρούσει τοῦ τυμπανίδιου, ἡ πληθὺς αὐτὴν ἐτέθη εἰς τάξιν, ἔξετυλιχθεὶς εἰς κύκλους, μὲ τὴν κυνήμην προτεταμένην, τὰς χειρας συνηνωμένας. Εἰς θρυλλισμὸς τοῦ αὐλοῦ ἐθηκεν εἰς κύμανσιν ὅλον τὸ ἀμφιθέατρον, καὶ ἡ φαραν δοῦλα ἀγομένη παρὰ νεανίου τῆς Βαρβαντάνης, τοῦ τόπου τῶν περιφήμων χορευτῶν, ἐτέθη εἰς κίνησιν βραδέως, ἔξειδσουσα τοὺς δακτυλίους της, βαδίζουσα δχεδὸν βῆμα σπιμειωτόν, πληροῦσα θορύβου συγκεχυμένου, διαθρύψεως ἐσθήτων καὶ ἀναπνοῶν, τὴν ὑπερομέγεθον δπήν τοῦ κοιλωμάτος εἰς δ κατὰ μικρὸν ἐξηφανίζετο. Ο Βαλμαζούρ παροκολούθει διὰ βῆματος ἰσοχρόνου, ἐπισήμου, ὥθει ἐν τῇ πορείᾳ του διὰ τοῦ γόνατος τὸ χονδρὸν του τυμπανίδιον καὶ ἐπαίζειν ἰσχυρότερον ἐφ' ὅσον δ συμπαγῆς τοῦ ἀμφιθέατρου σωρός, ἡμικεκρυμμένος ὑπὸ τὸ θάμβοςτῆς κυανῆς τοῦ λυκανγοῦς κόρνεως, περιειλίσθετο δμοῖος πρὸς καλαμίσκον νήματος χρυσοῦ καὶ μεταξίνου.

— Ιδέτε ἐπάνω ἐκεῖ εἴπεν αἰθνης ὁ Ρουμεστάν.

«Ητο ἡ μεταξὺ τῶν θόλων τοῦ πρώτου ὥρδου ἀναψυμένη κεφαλὴ τοῦ χοροῦ, ἐνῷ ὁ τυμπανιστὴς καὶ οἱ τελευταῖοι χορευταὶ ἐδημάτιζον ἐτὶ ἐν τῷ ἀμφιθέατρῳ. Καθ' ὅδον ὁ κύκλος πύργοντο παρ' ὅλων ὅδοι παρεύροντο ὑπὸ τῆς γοντείας τοῦ ψυθμοῦ. Καὶ τίς ἐκ τῶν Προσηγκιανῶν αὐτῶν θὰ ἥδυνατο ν' ἀνθίστατο εἰς τὸν μαγικὸν πλαγίαυλον τοῦ Βαλμαζούρ; Ηκούετο, μεμιγμένος πρὸς τοὺς πῆχους τοῦ τυμπανίδιου, εἰς δλους ταύτοχρόνως τοὺς ὥρδοφους, διαπερῶν τὰς πήνεωμάτιν διὰς καὶ τὰ δικτυωτά, κυριαρχῶν τῶν ἐπιψηνῶν τοῦ πλήθους. Καὶ ἡ φαραν δοῦλη ἢ δοῦλη ἀνήρχετο, ἀνήρχετο, ἐψήθανε μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων στοῶν ἃς ὁ πλησίος ἐπλαισίους ἐτὶ διὰ φωτὸς ὑποξάνθου. Η ἀπειρος ἔξελιξις τῶν σκιωτῶν των χορευτῶν διέγραψεν ἥδη ἀνὰ τὸν πάντα τοὺς διάφορους τοῦ περιγραφής τοῦ βροντήσθιαν πελατείας καννιβάλων. «Ολη ἡ Μεσημβρίνη Γαλλία ἀνέθαλλεν ἐκεῖ, ἐν ταῖς διαφόροις αὐτῆς ἀπόψειν. Η γασκωνικὴ Μεσημβρία, ἡ Προσηγκιανή, ἡ τῶν Βορδιγάλλων, τῆς Τολάσης, τῆς Μασσαλίας, ἡ περιγουρδινὴ Μεσημβρία, ἡ ὀβερνιακὴ καὶ ἡ πυρναϊκὴ, διάδοματα εἰς ας, εἰς ους, εἰς ακ, λαμπρόνχα, βροντόφωνα καὶ βάρβαρα, Ετεδερρής, Τερμιναρίας, Βενταβουλέκ, Λασουλέν, διάδοματα ἐκπεμπόμενα δίκην βολῶν δπλου ἥ δίκην ὑπονόμου ἐκρι-

τούλιου, παρέλασιν λεπτῶν σκιαγραφιῶν, ἐνεψύχου ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου λίθου ἐν τῶν ἀναγλύφων ἐκείνων ἀποτυπωμάτων ἀτινα σώζονται ἐν ἐφθαρμέναις προσόψεσι ναῶν.

Κάτω, ἐν τῷ ἐρημωθέντι ἀμφιθέατρῳ, —διότι ἀπεσύροντο καὶ ὁ χορὸς προσελάμβανε μείζονα μεγαλοπρέπειαν ὑπεράνω τῶν κενῶν βαθμίδων, — ὁ καλός Νουμᾶς ηρώα τὴν σύζυγόν του, βίπτων αὐτὴν μικρὸν πλεκτὸν ἐπινώτινον χάριν προφυλάξεως ἀπὸ τῆς ἐσπερινῆς δρόσου:

— Δὲν είνε ωραῖον, ίδε.. Δὲν είνε ωραῖον;..

— «Ωραιότατον, εἴπεν ἡ Παρισίου, ἀνακινούμενη ἥδη μέχρι μυχιατάτων τῆς καλλιτέχνιδος ψύσεως της.

Καὶ ὁ μέγας ἀνήρ τῆς «Ἄψης ἐφάνη πολὺ μᾶλλον ὑπερήφανος διὰ τὰς θορυβώδεις ἐνδείξεις ἐκτιμήσεως δι' ὧν ἐπὶ δύο ἥδης τὸν ἀνταγωνιστήν.

II

Η ΕΤΕΡΑ ΟΨΙΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΔΡΟΣ

«Ο Νουμᾶς Ρουμεστάν είχεν εἰκοσι καὶ δύο ἔτη ὅτε ἐν Παρισίοις ἐπεράτωσε τὰ ἐν Αἴξ ἀρξάμενα νομικά του. Ἡτο ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ νέος καλός, εὐχαρις, θωρυβώδης, αἰματώδης, μὲ ωραίους δόθαλμούς καστανούς μὴ προέχοντας τῆς κεφαλῆς, μὲ κόμην μαύρην, βοστρυχώδην, καλύπτουσαν δίκην σκούφου τὸ λημύσιν τοῦ μετώπου του. Σύδι ίχνος ἰδέας, φιλοδόξου πόθου, ὑπὸ τὴν κατακτητικὴν σισύφαν. Αληθής σπουδαστὴς τοῦ Αἴξ, δεξιώτατος περὶ τὸ σφαιρίζειν, καὶ μὴ ἔχων ἀνταγωνιστὴν εἰς τὸ νὰ πίνῃ φιάλην καμπανίτου χωρὶς νὰ θίγῃ τὰ χειλαὶ τοῦ κυπελλοῦ, πλανώμενος μέχρι τρίτης πρωινῆς ώρας εἰς τὰς λεωφόρους τῆς γηραιᾶς ἀριστοκρατικῆς καὶ βουλευτικῆς πόλεως, ἀλλὰ δι' οὐδὲν ἐνδιαφερόμενος, οὐδέποτε ἀνοιγων ἐψημερίδαν, βιβλίον, ἐμφερόμενος ὑπὸ τῆς ἀνοίας τοῦ ἐπαρχιώτου, τοῦ ψυστοῦ διὰ τὰ πάντα τοὺς δημούς καὶ προδάλλοντος τὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα χονδροειδῆς καλαίσθιας.

«Η λατινικὴ συνοικία τὸν ἐξωγόνων διάλιγον· οὐδὲν ἐν τούτοις είχε τὸ ιδιάζον. Ός δλοι του οι συμπατριῶται, ὁ Νουμᾶς ἐσύγναζεν, ἀπὸ τῆς ἀφίξεως του, εἰς τὸ καφεῖον Μάλμου, ύψηλόν καὶ θορυβώδες παράπτυγμα, μὲ τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων προβαλλούσας τρισι δειραῖς δμοῖαις πρὸς τὰς προθήκας μαγαζείους νεωτεριμῶν, εἰς τὴν καμπὺν τῆς δοῦλης Κλιδάνου Αγίου Γερμανοῦ, ἥ διάληπου ἐκ τοῦ θορύβου τῶν σφαιριστηρίων του καὶ τῶν παταγωδῶν φωνασκιῶν πελατείας καννιβάλων. «Ολη ἡ Μεσημβρίνη Γαλλία ἀνέθαλλεν ἐκεῖ, ἐν ταῖς διαφόροις αὐτῆς ἀπόψειν. Η γασκωνικὴ Μεσημβρία, ἡ Προσηγκιανή, ἡ τῶν Βορδιγάλλων, τῆς Τολάσης, τῆς Μασσαλίας, ἡ περιγουρδινὴ Μεσημβρία, ἡ ὀβερνιακὴ καὶ ἡ πυρναϊκὴ, διάδοματα εἰς ας, εἰς ους, εἰς ακ, λαμπρόνχα, βροντόφωνα καὶ βάρβαρα, Ετεδερρής, Τερμιναρίας, Βενταβουλέκ, Λασουλέν, διάδοματα ἐκπεμπόμενα δίκην βολῶν δπλου ἥ δίκην ὑπονόμου ἐκρι-

(*) Χορὸς τῆς Μεσημβρίνης; Γθλία;